

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Česka šola na Dunaji ali: srednji pot ni najboljši pot.

—o.— Avstrijski naši Nemci slišjo travo rasti! Kdor tega ne verjame, naj jih opazuje! kako slišijo rasti česko, slovensko vprašanje. Česka ljudska šola v X-em predmestju, založena po društvu „Komenskem“, je srečno prebila jedno leto in je sedaj hotela pognati jedno stebelce naprej, razširiti se v drugi razred. Takoj so Nemci slišali, da trava raste. Tako grozno jim je rast česke šole prasketala po ušesih, da so poklicali deželni šolski svet na pomoč, naj ustavi šumno napredovanje te eksotne rastline. Na pomoč poklicani nemški bog je res uveljavil svojo šolsko mogočnost. Ti duševni siromaki ne vedo, da je treba rastlini sok zamoriti ali pa s korenino izrjavati jo, drugače le raste, naj se še tako upije, da ne sme rasti. Bogovi so, pa tega ne vedó!

Drugače naš naučni minister, baron Conrad! Tudi njemu je česka šola na Dunaji, le odkritosrčni bodimo, hud trn v peti, ali vendar se mu zdi, da po pameti ne gre samo z besedo prepovedovati, da ne sme rasti, kar je jedenkrat usejano bilo! Zato je konečno dovolil, da se otvori letos drugi razred „Komenskega“ šole. Toda, da pokaže svojo mrznjo temu českemu nepridipravu, da mu ne vzrase čez glavo, položil je v svoje velikodušno dovoljenje nekoliko nikotinovih sliu, tako kakor delajo umeteljni vrtarji, ki bi se radi znebili sitne rastline in ki zavoljo tega tako dolgo pečkajo okolu nje, da jame hirati in sama očitno kazati, da za življenje ni pripravna!

Pravični baron Conrad je torej odobril priziv proti deželnemu šolskemu svetu, a odloku svojemu je primesil ukaz, da se mora na privatni česki šoli v drugem razredu poučevati nemščina po več ur na teden, da je to poučevanje ob svojem času dajati z nemškim jezikom in da mora učitelj, Čeh, do konca tega leta dokazati popolno znanje jezika nemškega. Očividno gleda tudi iz te naredbe moreča skrb za jedino zveličalno nemščino in kranjski oficijozni malarji naj tega ne izgube iz pogleda, kedar se bodo vnovič napenjali dokazati, kako potrebna je preprostemu Slovincu nemščina in kako mila je sedanjemu kabinetu! Toda v istini pa naučni minister hodi z nikotinom okolu rahle česke rastline in po našem, kakor tudi po narodnem českem mnenju to ni prav, dokler imamo naučnega ministra za to,

da skrbi, ali se šolski naši zakoni prav izvršujejo in tolmačijo, ali ne? Dokler otroci popolnem neso učeni svojemu materinskemu jeziku, nema se jim ubijati tujščina v glavo, teko govorijo šolski zakoni in da je torej s poučevanjem tujega jezika k večjemu pričetni še-le v tretjem razredu, to uči celo oficijozno pedagogstvo profesorja Šukljeja! Kako je z učenim jezikom na privatnih šolah, kakersna je „Komenskega“ na Dunaji, tudi to določujejo jasno zakoni šolski; kako bi torej česki vzdrževalci rečene šole morali dopuščati, da se nemščina poučuje z nemščino, to se „de lege lata“ uvideti ne da! Prav tako pa se tudi ne more zahtevati, da bi učitelj na taki šoli moral biti izprašan iz nemščine, vsaj tako dolgo ne, dokler uči prvi in drugi razred take česke, privatne ljudske šole.

Baron Conrad poslužil se je torej neosnovane absolutnosti iz razlogov političnih! Hotel je dokazati, da se je vlani prenaljil, ko je dovolil česko šolo na Dunaji in da torej hoče očim biti šoli, kateri že „a priori“ za ves svet ne bi hotel biti očetovski udan! Udaril jo je torej sedaj s svojo nemilostjo in narezal jo tako, da bo de s časom in z njegovo doslednostjo izgubila svojo česko rast in premenila se v nemškega divjaka. Potolažiti je pa tudi hotel svoje kričeče Nemce, in dobro se je potrudil, kakor je razvidno! A kako jih je potolažil? Očitajo mu nedoslednost, očitajo mu, da ga že peče vlašsko dovoljenje, katerega bi pač nikdar ne bil dati smel. Dokazujejo mu, da samo tako je vzraslo vprašanje česko, vprašanje narodnosti slovenske. Že iz kraja se Slovanom ne bi smelo čisto ničesar dati, ničesar dovoliti, in Slovani, tako odpravljeni drugič, tretjič, naveličali bi se trkati in mirna bi bila Avstrija, ker bi bila samo Nemcem pravična! Ker pa se dopušča, da slovenskega semena ne pobero tice izpod neba, zato to seme vzkali in rase, ubogi Nemci morajo slišati, kako rase ta stvar! Tako mislijo, govorijo in pišejo liberalni naši Nemci, a tako ne mi, tako razun Turkov nihče ne v Evropi!

Vender pa se s tega nemškega nenaravnega čuvstvovanja in kričanja lahko posname nekaj dobrega. Boljšo metodo imajo pač ti Nemci, nego tisti, ki sedijo v kabinetu in na deželnih predsedniških stolah! Oni bi radi napravili „tabula rasa“ iz zakonika, v katerem je zapisana in slovesno proglašena enakopravnost narodna, v katerem je narodom zajamčena svoja individuálnost. Tako bi torej za narodne pravice Slovanov ne bilo nikjer pri

nas nobene zaslonbe, nikjer nobenega narodnega kaljenja! Vlačni možje pa ne morejo zanikavati naše ustave, a vender delajo tako, kakor bi ne videli radi, da se razvijajo slovanske narodnosti. Zato pač pripoznavajo in dovoljujejo tu pa tam trohico jednakopravnosti, a kedar se prikaže enakopravna terjatev le za jedno potenco višji, tedaj postanejo plašni in ne pustijo več k sebi. Narodne ljudske šole bi še dovolili, a srednjih šol, tega Bog ne daj! Pred okrajno sodišče že še smeš priti s slovensko ulogico, a v Gradci, ali celo na Dunaji, tu sam glej, kako se ti zgodi s tvojo slovensko ulogico! Kdor tako stori, ta ima sicer zakon na svoji strani in sklicuje se tudi lahko na imperatif, ki oblastvom veli, da so dosledna, zlasti dosledna! Toda to ni dopuščeno! Kakor hitro narodnost požene prvo stebelce in prve liste, povezne se jo s piskrom, ki nema nobene luknjice na vrhu. S tem se sicer razvoj zavira, ali pa je to pametno od tiste strani, ki mora razvoj celo pogrešavati, to je vprašanje, ki mu odgovor ugame vsak otrok. Mi pravimo: ne nehamo, dokler ne dobomo vsega, vse ali pa nič. Naši nasprotniki menijo: nič, — zato da Vam ni treba vsega dati! Tretji pa delajo tako, da hočejo zadovoljiti Slovane in Nemce, a prav zato ne zadovoljijo nobenega. Posledice temu so naše neprestane tožbe, na nemški strani pa fiziološki kuriozum, da se sliši trava rasti.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja v 10. dan oktobra.)

(Konec.)

Poslanec baron Apfaltrern odgovarja jako srdito g. dr. Poklukar-ju, posebno soga spekla besede, da je sramota za deželni zbor, ako je poslanec tako slabo poučen, kakov baron Apfaltrern. On pravi, da si ne prisvoja izredne vednosti, a vender o tem, kar govori, ga ne bode nobeden poučeval o temeljitosti. Baron Apfaltrern pravi, da ve veliko povedati, a neče, ker neče deželi škodovati. Ako hočejo gg. poslanci slišati več, bode tudi več povedal. (Klici: Povejte! Povejte!)

Poročevalec dr. Poklukar odgovarja, da ni baron Apfaltrern niti z jednim činom dokazal po njemu prorokovane katastrofe, tedaj je jasno, da je kakor deželnega knjigovodjo tako tudi deželni odbor in deželne urade sploh brez vsacih fakt neopravičeno napal.

Pri glasovanju vzprejmo se predlogi upravnega odseka. Proti glasujejo le nemški poslanci.

LISTEK.

Gianettino l' Inglese.

(Nemški spisal Fran pl. Gaudy, poslovenil I. P.)

(Konec.)

Čez nekaj sekund je oživela pustinja. Pisk se je ponavljal, psi so priskakali. Na višini begali so sem ter tja ogoreli korenjaki in polnagi otroci ter pripogibali se čez kamnito steno in radovedno pogledovali prišlece. Kmalu potem priskakal je tudi Comino po stezi doli, mahal je s slamnikom in klical je glasno: „Le pridite, ekselencia, Gianettino je doma. On hoče govoriti z vami. Nič se ne bojte, danes je on ravno pri dobri volji.“

„Jaz naj bi se bala, in njega?“ vzdihnila je bolestno Angličanka. — Kmalu potem stala je pred nizko, s srobotom in divjim hmelom okrašeno kočo, ki je bila prizidana kakor podaljšek in nastrešek k globokej podzemeljske jami. Na pragu je stal

mlad, krepak mož v bogatej, fantastičnej razbojniški obleki, na vratu mu je viselo mnogo zlatih in srebrnih verižic, na katerih so visele svete podobice in talismani, za pasom imel je pa dva samokresa in širok nož, okrog ledij pa opasano rudečo pasilnico in kožubaste sandale z jermeni namesto čevljev. Njegov pravilen in lep, če tudi od solca obžgan obraz se je čudo ločil od divjih in priprostitih obrazov okrog stoječih tovarišev. Modre oči obsenčevale so temne nagubane obrvi; njegovi kodrasti lasje bili so svetlorumeni. V rokah držal je citre in peresni tul, s katerim je malo poprej drgnil po strunah. Poleg njega stala je prekrasna mlada žena v gorskej noši, s kakor oglje črnimi, v kite spletenimi lasmi, zibala je speče dete v poli in prela kodeljo. Drugi deček se je pa valjal pri njenih nogah.

Angličanka je mirno obstala pred razvpitim roparskim glavarjem — njene prsi so se vzdigovale — usta so zastoj iskale besed, še le nazadnje je zagnala nekatere nejasne angleške glasove.

„Govorite laški, signora,“ odgovoril je Gianettino. „Angleški sem nekdaj znal, pa že davno pozabil. Povejte mi v mojem jeziku, kaj hočete?“

„Angleški si govoril,“ — zajecjela je Britanka s povzdignjenima rokama, — „in ti nosiš rudeč križec iz korald s štirimi angeljskimi glavami in peruti na prsih.“

Glavar bil je ves zmešan, potegnil je s prsij omenjeni križec in zaklical osupnen: „Od kod veste to, — ali je ta tisti, katerega menite?“

„Večni Bog!“ zaklicala je dama, „tedaj se je uresničilo moje dozdevanje, in tako sem te zopet morala najti. Ali me ne spoznaš? Johnnie — Johnnie! Ali ti ne spoznaš svoje nesrečne matere?“

L' Inglese se je podrgnil po čelu z roko, potem jo je pa stegnil proti strastno k njemu planivši ženski, kakor bi je hotel pahniti proč.

Lady Penelope klečala je na tleh pred svojim izgubljenim sinom. Opomnila ga je na roparski napad v Apeninah in klicala mu je v spomin podobo njegovega očeta. Rotila ga je pri vseh svetnikih, da

Poslanec dr. Mosch é poroča v imenu finančnega odseka v prošnji občin Bled in Gorje glede podpore za nastavljenje zdravnika v Bledu. Nasvetuje, naj se pooblasti deželni odbor, da občin Bled da 300 gld. podpore za povzdigo toplic na Bledu, a to le tedaj, če se deželni odbor prepriča, da je občina Bled vse potrebno storila za povzdigo toplic.

Deželni glavar, grof Thurn, živo priporoča finančnega odseka predlog, ker bode omogočil napredek Blejskih toplic, zlasti ko bi se ondu uvela zdravilna taksa (Curtaxe).

Poslanec g. Kersnik se protivi predlogu finančnega odseka in izjavlja, da bode proti glasoval. Blejska občina ne bode mogla dokazati, da je res storila, kar je potrebno, da bi se Bled uvrstil mej kopališča. Če se občini Bled dovoli prošena podpora, potem se bodo po vrsti oglašale tudi druge občine in deželni zbor bode imel sitni posel, zavračati take prošnje. Sploh pa občini Bled in Gorje nesti tako revni, da bi ne mogli sami skrbeti za povzdigo toplic. Treba je, da store imoviti posestniki v teh krajih svojo dolžnost. Poslanec gosp. Krsnik nasvetuje, da se o tej prošnji prede na dnevni red.

Pri glasovanju ostane predlog g. poslanca Krsnika v manjšini.

Prošnja podpornega društva na Dunajskem vseučilišču se ne usliši; g. Franju Vilharju dovoli se za izdajo njegovih skladeb 100 gold. podpore; prošnja ribiškega društva v Ljubljani pa se ne usliši.

Udovi deželnega ingrosista g. Mariji Lovšinovi dovoli se mloščine 120 gld.

Obrtni nadaljevalni šoli v Ljubljani dovoli se na predlog poslanca Grassellija 300 gold., čipkarski šoli v Žireh pa 80 gld. podpore.

Poslanec dr. Samec poroča o gradnji ceste od Žna na Dolenji Logatec in nasvetuje:

- Deželni odbor naroči naj iz svoje srede voljenemu odboru treh udov, da si s pomočjo zastopnikov vseh udeležencev, potem okrajnih cestnih odborov Logatec in Idrija, dalje poročevalca deželnega odbora v cestnih zadevah in deželnega inženirja, eventualno tudi dogovorno s politično gospodsko preskrbi z ogle dom na lici mesta vse potrebne informacije glede cestnih črt Sora in Račevo in da pove potem svoje mnenje deželnemu odboru v posebnem poročilu. Deželni odbor pa ima potem na podlagi tega poročila ter z ozirom na tehnične, ekonomične in na razmere prometa projektiranih cestnih črt staviti v prihodnjem zasedanju svoje nasvete glede izpeljave onega načrta, ki se mu boljši zdi.
- Deželni odbor se pooblašča, da v slučaju, ako se zastran sklada in zastran alternative Logatec-Rovte-Sora-Žir in Logatec-Rovte-Račevo-Žir doseže sporazumljenje mej cestnima odboroma Logaškim in Idrijskim in tudi mej udeleženiimi občinami, dovoli deželno podporo v znesku 2000 gld. na korist dotičnemu cestnemu fondu in da dovoli tudi imenovanima cestnima okrajema priklade za dotični sklad. Dohodki iz teh priklad se ne smejo porabiti za druge cestne potrebe, ampak se morajo obrestonosno naložiti dotle, da se začne graditi nameravana cesta.
- Deželnemu odboru se naroča, da dožene vse v tem oziru potrebne izvedbe in o tem v prihodnjem zasedanju deželnega zbora poroča.

naj popusti to sramotno početje, — ter naj gre za njo — na bogata posestva na Irskem.

Ropar je vedno molčal. Ko je pa razumela Peppina, kako hoče odpeljati njenega moža, skočila je z vso strastjo razdražene Napolitanke mej moža in jokajočo mater. „Kaj bo pa z menoj?“ kričala je, „kaj z mojimi otroci? Zapustiti nas hočeš, prodati nas? Nesreča naj zadene ono žensko, ki hoče ločiti naju.“

„Le mirno Peppina,“ odgovoril je soprog. Kdo govori o tem, da bi jaz zapustil Italijo. Signora, tu stoji moja žena, tukaj sta moja otroka, — moja srčno ljubljena dečka. Vaši denarji ju ne odvajajo. Da bi jih vzel soboj — na to misliti ne morete, — moja žena bi umrla daleč od svoje domovine — mej temi mrzlimi in imenitnimi ljudmi. — Ona je roparjeva hči — roparjeva žena. Jaz sam ne bi mogel prenesti tega. Že petnajst let ste jokali za menoj umršim, — mislite še dalje, da sem res mrtev. — Vse to imejte za sanje. Jaz sem tukaj svoboden, svoboden, kakor orel v zraku, — tam

d) Deželnemu odboru se naroča, ako se sporazumljenje doseže, in ako se izpolnijo vsi postavni pogoji, da o uvrstitvi nameravane ceste Dolenji Logatec-Rovte-Žir predloži deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju postavni načrt.

Vsi nasveti se vzprejmo.

Prošnje občin Motnik, Radence, Stari trg in Novo Mesto o cestnih zadevah izroče se deželnemu odboru v rešitev.

Prošnji občini Št. Ožbald, da bi se jej dovolila razdelitev v dve občini, se ne ustreže in opozori se občina, naj počaka, da stopi v veljavo novi občinski zakon.

V odbor za pregled cestne črte Žir-Logatec se izvolijo gg.: Faber, Lavrenčič in dr. Samec.

Potem se seja sklene.

So li občine dolžne pobirati davke?

Upravno sodišče je 31. oktobra t. l. izreklo razsodbo velike principijelne pomembe. Vprašanje, so li občine v prenešenem delokrogu dolžne pobirati direktne davke — predmet, s katerim se je česki deželni zbor vsled raznih njemu poslanih peticij zadnje desetletje pogosto bavil, se je rešilo na priziv mestne občine Karlsinske (Karolinenthal) zadoji dan minulega meseca pri upravnem sodišči. Imenovana občina je meseca oktobra 1882 okrajnemu glavarstvu naznanila, da bo z dnem 31. decembra 1882 pobiranje državnih davkov ustavila; okrajno glavarstvo v Karliou naj tedaj ukrene potrebne korake. Upravne oblastnije, v zadnji vrsti ministerstvo notranjih zadev, so pa ukrenile, da je občina zavezana davke pobirati. Te oblastnije so navajale v dokaz te dolžnosti §§. 115 in 29 českega občinskega reda, vsled katerih so okoli 1850 leta izdani ukazi finančnega ministerstva in pouki zastran pobiranja davkov še zdaj zakonito veljavna določila. Pritožba Karlsinske občine pa ugovarja, da se je zakonita dolžnost pobiranja davkov občinam po določilih začasnega občinskega zakona 1849 leta (§. 126 in 128) sicer naložila, da se je pa ta zakon po občinskem redu 1864 leta razveljavil in da se toraj tudi imenovani finančnega ministerstva ukazi, kateri so bili le poučni predpisi, izgubili svojo veljavno moč. Dolžnost pobiranja davkov se pa v občinski red 1864 leta ni vsprejela.

Po obravnavi, pri kateri sta zastopala občino dr. Karol Dostal, ministerstvo notranjih zadev pa dvorni svetnik vitez Helm, je upravno sodišče pod predsedstvom grofa Belcredija izjavilo, da se mora izdani ministerski ukrep preklicati. V razsodbi se navajajo kot bistveni vzroki: Po §. 29. českega občinskega reda določujejo obseg prenešenega delokroga splošni zakoni, razun teh pa še deželni. Zdaj pa nemamo niti splošnega, niti deželnega zakona, kateri bi govoril o pobiranju davka v prenešenem delokrogu. Imenovani upravni ukazi pa neso niti splošni niti deželni zakoni in se opirajo na začasni občinski zakon 1849 leta, kateri je takrat zgubil veljavo. Po §. 115 českega občinskega reda se ne more sklicevati na veljavnost paragrafa 128 začasnega občinskega zakona, ker je ta zakon vsled občinskega reda 1864. leta izgubil svojo pravno moč. B.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. novembra.

Ministerstvo vnanjih zadev bode delegacijam predložilo predloge o reformi konzulstva. Po

ne, ne. — In vi ste moja mati, moja prava mati, ki me je dojila.“

In obrnil se je proč od matere, ki je od žalosti omedlela, in zakril je svoj obraz. Na jedenkrat se je pa vzdignil in pianil je v gozd, kakor ne bi mogel dalje prenašati tega prizora.

Peppina je vzdignila s pomočjo roparjev omedlelo tujko. Njeno spremstvo jo je odneslo nazaj v Riofreddo. Čez pol leta je umrla od žalosti v samostanu angleških gospodičin v Rimu.

O daljnji osodi Gianettina molči zgodovina. Da je kmalu potem zapustil Rimske gore, to je gotovo — najbrž se je obrnil na jug na Abruce, kjer morda še zdaj biva, morda pod tujim imenom. Mnogo ljudi, ki mislijo, da se čudni ljudje in čudni dogodki morajo tudi čudno končati, pa trdi, da se je Gianettino vender pozneje na boljše premislil in podal se na Irsko, ter je zdaj bogat vlastelin in član parlamenta, kjer se zdaj proti „orangemen-om“ ravno s takim pogumom in spretnostjo bori, kakor proti papeževim strelcem. Jaz za se smatram to za laž.

večšala se bode plača konzulskim funkcionarjem, nadalje bodo konzuli vsak mesec morali poročati o trgovinskem položaji in ta poročila se bodo objavljala. Poročila o falimentih se ne bodo pošiljala kakor do zdaj samo vladi, ampak tudi veletržcem, kateri to žele.

Državni zbor se snide takoj po sklepu delegacij. Čaka ga obilo dela. Rešiti bode moral pristojbinski zakon, civilni pravdni red, delavski red, zakon o regulaciji galiških rek in opravičnik zbornice poslancev. Ker bode čas zborovanja kratek, ne pride nov kazenski zakon na vrsto, ravno tako se bode odložilo tudi nekaj davčnih predlog.

Ceski namestnik baron Kraus je poklican k cesarju v Gödöllő, da bode poročal o položaji na Českem in o poslednjem zasedanju deželnega zbora.

Štedilna komisija še živi. Morda se še kdo spominja, da se je kmalu potem, ko so avtonomisti dobili večino v državnem zboru osnovala ta komisija. Takrat se je mnogo obetalo od nje, potem se pa leta in leta ni ničesar čulo. Mislili smo, da je morda umrla mirne smrti. Kar prinese „Bohemia“ vest, da je ta komisija že izdelala svoje predloge in o njih poročala naravnost cesarju. Predlogi so neki dvoje vrste. Prvi so taki, ki jih vlada more izvesti brez dovoljenja parlamenta, za poslednje je pa treba privoljenja postavočasnih zastopstev. Prvi zadevajo samo neznatne premene in bi se z njimi dosti ne prbranilo, po poslednjih bi se pa moralo opustiti mnogo uradov. Ti bi baje mej uradniki utegnili vzbuditi veliko nezadovoljnost, zato se pa te važne premembe tudi po časnikih neso objavile.

Vnanje države.

Francoski ministerski svet je sklenil na predlog trgovskega ministra nastaviti izvenparlamentarno komisijo, ki bode posvetovala se o pripravah za svetovno razstavo. Predsednik jej bode Antonie Proust.

Izid vseh volitev za nemški državni zbor je sedaj oficijalno znan. Izvoljenih je: 69 konservativcev, 32 jih pa pride v ožjo volitev; 95 katolikov, 14 jih pride v ožjo volitev; 24 kandidatov državne stranke, 11 jih pride v ožjo volitev; 35 narodnih liberalcev, 48 jih pride v ožjo volitev; 31 kandidatov svobodnomislelne stranke, 47 jih pride v ožjo volitev; 9 socijalnih demokratov, 23 jih pride v ožjo volitev; 16 Poljakov, 4 pridejo v ožjo volitev; 2 kandidata ljudske stranke, 6 jih pride v ožjo volitev; 14 Alzacijcev, 1 pride v ožjo volitev. Vseh ožjih volitev je torej 97, ki se bodo hitro vršile, v Vratislavu že 6. t. m. v Berlinu pa 13. t. m. Poprej je bilo v državnem zboru 53 konservativcev, 106 katolikov, 24 poslancev državne stranke, 45 narodnih liberalcev, 100 poslancev svobodnomislelne stranke, 13 socijalnih demokratov, 18 Poljakov, 9 poslancev ljudske stranke, 14 Alzacijcev in 6 Hanoverancev. Kakor se vidi je največ izgubila svobodnomislelna stranka, pridobili so pa konservativci. Katoliški centrum bode brojl blizu toliko poslancev kakor poprej, ravno tako tudi Alzacijci in Hanoveranci.

Ožje volitve za holandsko drugo zbornico bodo 11. t. m. Bodo li liberalci obdržali večino, je še dvomljivo.

Afrška konferenca se snide 15. t. m. Posvetovanja se bodo tako vršila, kakor so se pri konferenci o grškem mejnem vprašanju. Tehnični svetniki bodo najprej pripravili gradivo, potem bode pa prišlo to pred skupno konferenco. Knez Bismack bode predsedoval samo najvažnejšim sejam, drugim pa grof Hatfeld.

Po poslednjih poročilih iz Tonkinga se je francoska garnizija v Tuyen-quangu morala štiri dni braniti proti morskim roparjem, ki postajajo jako predrzni na tamošnjih morjih in rekah. Zato vsi francoski listi zahtevajo, da se v vzhodno Azijo pošljejo izdatne pomoči in se tako hitro napravi mir.

Po najnovejših poročilih iz Sudana je šest ustaških divizij izvršilo napad na Kartum. Poveljniki so jim bili Ibrahim-el-Abid-Walad-Badr, Mustapha-Iba-el-Fakih, Abdallah-Walad-Fakih, šejk Fadio in Mohamed Osman. Mahdi neki prodira proti Belemu Nilu.

Danes je v severnoameriških zjedinenih državah volitev predsednika in podpredsednika republike. Kakor so prvotne volitve izpale, ima največ upanja kandidat republikancev Blaine, da bode izvoljen.

Dopisi.

Iz Drage 31. oktobra. [Izv. dop.] Dlje časa že namerava razdeliti vas Draga pri Čabru svoj s prelepim mehkim lesovjem zaraščeni pašnik, ki meri okoli 500 oral.

Ko bi se to, več tisoč goldinarjev vredno zemljišče razkosalo, in bi dobil vsak solastnik kosce v vrednosti 1500 do 2000 gld., bi se gotovo močno povzdignila vrednost njegove kmetije. To pa bi bilo le tedaj pomenljivo, ko bi bili kmetje trdni in nezadolženi, a tacih je jako malo, ali pa nič. Kajti jako zadolženi udeleženci bi bili takoj prisiljeni prodati svoj les, in ostalo bi jim zopet le golo kamenje, ki bi jim za prihodnost ne bilo ne pašnik ne gozd. Njih kmetije pa bi ostale revne bolj nego prej, kajti prej so imele še kredit zaradi servitutne

pravice do tega pašnika. Takih slučajev bilo bi dovolj, in tako bi pripomogla razdelitev pašnika-gozda le kapitalu že obstoječemu, ne pa revnemu kmetu za prihodnost.

Danes, ko vsi praktični in za kmetijstvo in njegov obstanek jako vneti možje in v prvi vrsti tudi država sama delajo na to, da bi se kmetije gmotno okrepčali in izkopal iz nesrečnega dolga in v to svrhu posebno priporočajo in ustanovljajo različne denarne zavode — dobro bi bilo tudi, da bi si Dragarci kaj jednacega omislili, in ravno njim bilo bi to jako koristno. Lahko bi se tudi izpeljalo, ker imajo že dovolj — rastočega kapitala. Naj se toraj razdelitev pašnika popolnem v nemar pusti in naj se skuje iz njega podstava krajnemu denarnemu posojilnemu zavodu.

Že dorastlo drevje naj se proda, in znesek, kakih 15.000 do 20.000 gld. bode glavica. Denar naj se potem posoja vaščanom proti majhnim obrestim 3 do 4 gld. od sto. Onim kmetom, ki so jako zadolženi in brezvestnim upnikom po 10 ali še več od sto plačujejo, naj se dolg iz zavodovega denarja proti 3 do 4% poplača in posojeni znesek uknjiži.

A ne samo to, tudi svojim sosedom bi se s tem lahko pomagalo, ko bi se denar krajnega zavoda posojeval tudi po sosednih vaseh in občinah, a proti višjim obrestim po 5 do 6 gld. od sto.

Kadar bi se več denarja skupaj nabralo, naj bi se potem čisti dohodek razdelil v svotah, ki bi bile nekeke dividende, maj udeležence.

Še stojiče lesovje naj bi bilo tudi pod varstvom zavoda, kot kapital v nominalni vrednosti in s tem naj bi se delovalo popolnem logarsko — vsako leto nekoliko posekati in primerno zopet drugo posaditi. — Z novci za posekani les strženimi, naj bi se pa ravnilo, kakor z gori navedenim čistim dohodkom.

Vaščanje bi si s takim zavodom veliko pridobili in svoje revno stanje gotovo zboljšali, a lahko bi pomagali tudi svojim sosedom.

Ako se pašnik-gozd razdeli, bode služil le kapitalu, a kmet-revež bode „čez ostal“ s svojim golim kamenjem. Le dokler bode skupina pod dobrim varstvom in pravim gospodarstvom, bode vsem na korist.

Sedaj imate priliko, Dragarci, ustanoviti sebi in svojim potomcem veliko, hvaležno in blagodejno delo.

Ustanovite si prvi krajni denarno-posojilni zavod.

Domače stvari.

— (Vabilo k LXV. odborovi skupščini „Matice Slovenske“) v sredo 12. novembra 1884. l. ob 6. uri zvečer v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika LXIV. odbore seje. 2. Naznanila prvostva. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo gospodarškega odseka. 5. Posamezni nasveti.

— (Dramatično društvo) ima prihodnjo soboto, 8. dan t. m., ob 7. uri zvečer v Čitalnici v društveni sobi svoj občni zbor.

— (Imenovanje.) Poljedelski minister imenoval je g. Romualda Illes-a v Idriji blagajnikom pri ravnateljstvu Idrijskega rudnika.

— (Umrli) je včeraj zvečer ob 3/4 8. uro po dolgem bolehanju magistratni svetnik g. Ljudevit Perona. Pokojnik porodil se je v 27. dan avgusta 1827 v Novem mestu, šolal se v rojstnem mestu in v Ljubljani, pravoslavne študije pa dovršil v Gradcu. Služboval je od 1850. l., najprej v Novem mestu, potem pri policijskem ravnateljstvu v Ljubljani, potem pa ustopil kot koncipist k mestni policiji Ljubljanski, kjer je bil kmalu imenovan načelnikom itd., naposled prvim magistratnim svetnikom. V svojem uradovanju prikupil se je vsacemu, kdor je z njim občeval, po svojem koncilijantnem obnašanju in po svojem blagem srcu; bil je jako vesten in spreten uradnik. — Glavnim dedičem svojega nemalega premoženja imenoval je sv. Vincenca družbo v Ljubljani, svojim bližnjim sorodnikom pa je volil precejšnje vsote, skoro vsacemu svojih souradnikov in prijateljev pa kaj v spomin. — Lahka mu zemljica.

— (V novem učiteljišči) v Resljevih ulicah se je danes začela šola za učitelje in učiteljice in za učence v „Vadnici“.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) izredno napreduje. Včeraj zvečer napravilo je podoknico soprogi svojega predsednika g. Jeločnikovej, nastopilo je 54 pevcev in pelo tri zbere tako krepko in miloglasno, da se je čula

splošna pohvala, in to celo iz ust strokovnjakov. Vso čast pevovodji g. Justinu, da je svoje pevce tako izvežbal, javno pa moramo izreči tudi pohvalo vsem društvenikom, ki se tako marljivo in vztrajno vadijo, da je njih zbor imena „Slavec“ v istini vreden.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) zborovalo je 29. t. m. Navzočni je bilo 12 udov in 2 gosta. Zapisnik zadnje seje se odobri in predsednik dr. Schiffer naznani pristop polkovnih zdravnikov dr. Hauser-a in dr. Košmelj-a članom, ter se spominja umrlih društvenikov dr. Böhm-a, c. kr. okr. zdravnika i okrajnega ranocelnika Tran-ker-a. Vladnemu svētniku g. dr. vitez-u Stöckl-u se izrazi zahvala, ker je društveni knjižnici daroval mnogo dragocenih knjig. Slednjič se še prečita brzojav dvornega svētnika barona Löschner-a, ki se zahvaljuje za čestitanje k 50letnici, odkar je bil promoviran doktorjem medicine. Potem se preide k dnevnemu redu: 1. Vladni svētnik prof. dr. Valenta poroča o zboru avstrijskih zdravnikov v Brnu. Bilo je 6. pot, da so se sešli avstrijski zdravniki, in ta pot se ima zabeležiti vsepeh, kajti visoka vlada je bila prvič zastopana, kar se pri družih shodih ni oficijelno nikdar zgodilo. Iz vseh krajev Avstrije so prihiteli odposlanci brez razločka političnega vereizpovedanja, držče se gasla, da „sloga jači“ i da le s tem dosežejo zdravniki tudi pravice, dočim so se jim do sedaj skoro vedno le dolžnosti nakladale. Mnogo vprašanj se je rešilo in pretresevalo, sosebno poročilo o podpirajočem zavodu vdov in sirot umrlih društvenikov, o zdravniški komori, kako bi se mazači, katero občinstvo le s sleparijami goljufavajo, zatrti. Vsi predlogi vsprejeli so se po specijelni debati. Ni mogoče tu drobneje poročati o izvrstnem referatu; omenimo naj le to, da se je poročevalcu občna zahvala društva izrekla. Dr. Valenta opiraje se na poprej omenjeni referat predlaga potem popravo društvenih pravil. V ta namen izvoli se odbor treh članov v pretres tega predloga. Izvoljeni so bili: Valenta, nadštabni zdravnik dr. Stawa in južne železnice zdravnik Tomic. Potem se prično predavanja: Primarij dr. Dorniz predstavlja dva bolnika, jako redka slučaja. Zaradi pozne ure preloži se je predavanje dra. Gregoriča.

— (Samomor trgovskega agenta Hermana Ahčina.) Sinoč širila se je po mestu govorica, da je agent H. Ahčin ponaredil menjico za 864 gld. ter na njo podpisal kot akceptanta tukajšnjega trgovca g. Karola Kavšeka, potem to menjico poslal „Živnostenski banki“ v Prago in za njo dobil od slednje sladkorja, katerega je najbrže prodal trgovcu Wakonigg-u, kateri mu je takoj kupnino odštel. „Živnostenska banka“ je zaradi sladkorja pisala gospodu Kavšek-u, naj potrdi, da je sladkor prejel, na kar je ta odpisal, da ni ničesar naročil, torej tudi ne prejel. Mej tem časom pa je Ahčin poslal banki pod Kavšek-ovim imenom na račun nekoliko denarja. Banka je na to pisala Kavšek-u, zakaj da taji prejem sladkorja, ko je vender na račun že nekoliko novcev poslal. Vsled tega zahtevala se je menda menjica in pokazalo se je, da je podpis ponarejen. Samomorilec Ahčin bil je za danes zjutraj pozvan k policiji na rotovž. Ker ga ni bilo, poslali so detektiva Mežana ob 1/2 10. uri v njegovo stanovanje v Špitalskih ulicah. Vrata bila so zaprta, a detektiv čul je močno hropenje. Ulomili so duri in našli H. Ahčina na tleh ležečega in umirajočega. Ustrelil se je z revolverjem v desno seuce. Ob 10. uri bil je mrtev. Na mizi našli so pismo: Moji ljubi starši, bratje in sestre! Po mirno prebujeni noči umrjem z vsem svetom spravljen. Odpustite mi, dalje ne morem živeti. Herman. Jednaka pisma je pisal še na par drugih oseb. — Truplo so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu. H. Ahčin zaigral je, kakor se govori, veliko denarja z neko francosko firmo na borzi in zgoraj omenjena menjica ne bode jedina, katero je nesrečni človek ponaredil. Govori se, da je za več firm na isti način naročil sladkorja in da je za več nego 10.000 gold. ponarejenih menjic v prometu.

— (Gosp. prof. Povše) naznanil je deželniemu odboru goriskemu, da zaradi bolezni odloži svojo službo kot vodja kmetijske šole.

— (Vojaško.) V novemberskem avancementu bili so imenovani gg.: Polkovnikom podpolkovnik Albin Švara, poveljnik kranjskega bramborskega batalijona št. 24; majorjem: stotnik Fran Čenek, poveljnik primorskega bramborskega batalijona št. 74 v Gorici, batalijonskim poveljnikom Miroslav vitez Schildenfeld, štajerskega bramborskega batalijona št. 20 v Celji. Stotnikom

prvega reda so imenovani stotniki drugega reda: Wilibald Zieser, primorskega bramborskega batalijona št. 72 v Trstu; Josip Franke in Ignac Ohler pri štajerskem bramborskem batalijonu št. 21 v Mariboru; Stotnikom je imenovan nadporočnik Fran Arzt, kranjskega bramborskega batalijona št. 24 v Novem mestu; poročnikom je imenovan kadet Julij Scharf, štajerskega bramborskega batalijona št. 20 v Celji. Pri neaktivnih bramborskih batalijonih: stotnikom: nadporočnik Jurij Svastovič, primorskega bramborskega batalijona št. 74 v Gorici; nadporočnikom: Fran Kos, poročnik kranjskega bramborskega batalijona št. 24 v Rudolfovem, Oskar Buchler, primorskega bramborskega batalijona št. 72 v Trstu; Fran Bernhard in Adolf Pimper, oba štajerskega bramborskega batalijona št. 20 v Celji; Avgust Medicus, primorskega bramborskega batalijona št. 72 v Trstu; dr. Frau Štor, štajerskega bramborskega batalijona št. 22 v Ljubau; Fran Andolšek, kranjskega bramborskega batalijona št. 24 v Rudolfovem; Fran Ibovnik, kranjskega bramborskega batalijona št. 24 v Rudolfovem; Gotfried pl. Harenthal, kranjskega bramborskega batalijona št. 25 v Ljubljani; Alojzij Fabiani, kranjskega bramborskega batalijona št. 24 v Rudolfovem; Anton Levec, dalmatinskega bramborskega batalijona št. 79 v Zadru. Polkovnim zdravnikom z dostojanstvom stotnika prvega reda imenovan je dr. Edvard Wallner, kranjskega bramborskega batalijona št. 24 v Rudolfovem in dr. Henrik Beneš, primorskega batalijona št. 74 v Gorici. Polkovnim zdravnikom in stotnikom drugega reda je imenovan dr. Ivan Wieser, štajerskega bramborskega batalijona št. 21 v Mariboru.

— (Vojaška prememba.) Gosp. nadporočnik računovodja Karl Sonnabend preložen je od peškega polka baron Rodičevega št. 68 h kranjskemu deželno-bramborskemu strelskemu batalijonu št. 24 v Rudolfovem v službo za upravo kranjsko-primorskega dež.-bramborskega strelskega polka št. 5.

— (K preustrojni deželne brambe.) „Deželno-bramborski Naredbenik“, izšli v 31. dan pr. meseca, prinaša nekoliko naredeb, s katerimi je preustrojba deželne brambe tudi formalno dovršena. Poleg dveh na novo imenovanih generalmajorjev iz deželne brambe pridodanih je še šest deželno-bramborskih polkovnikov k posamičnim deželno-bramborskim poveljstvom. Pridodani so ti polkovniki le „provizorno“, ker so te službe ustanovljene kot „generalne službe“. Pridodani polkovniki in generali bodo nekakšni namestniki in pomočniki deželno bramborskih poveljnikov, ker le-ti so poveljniki vojev in zato ne morejo vsaki čas neposredno baviti se z deželnimi brambovci. Tudi so po „Deželno-bramborskem Naredbeniku“ muogi računovodje prestavljeni v službo deželno brambo z namenom, da upravljajo nove deželno-bramborske polke, za katero je torej uprava sedaj urejena.

— (Za lovce.) Pretekli petek (31. oktobra) ustrelil je g. Hrena logar Peternek v gozdu Ponoviške graščine jako lepega divjega mačka. G. Hren podaril je to že jako redko žival deželnemu muzeju.

— (Poskušena tatvina.) Včeraj popoldne namenjena sta bila mož in žena Kramaršičeva v sv. Florijana ulicah na pokopališče. A žena je pozabila svoj robec in zahteva na Starem trgu ključ od moža ter se vrne domov. Ko stopi v sobo, najde deklo Nežo Mejačevo iz Trbovelj, ko je ravno pričela stikati po predalniku ter imela ravno zmečkan petak v rokah, da bi ga potisnila v žep. Nezvesto deklo izročili so sodniji.

— (Pri Podsusedu) otvoril se je pretekli petek nov železen most čez Savo, velka dobrota za prebivalstvo, posebno pa za Samoborski okraj. Most je 254 metrov dolg in ima vsega vkupe 13 oke, devet oken ima po 12 metrov, glavna 4 okna pa po 36 4 metre svetlobe. Ves most stane 106.000 gl., akoravno je privožno cesto na obeh straneh prebivalstvo v lastnej režiji pobiralo. Mostnine se bode pobiralo od osebe 2 kr., za konje in goveda po 10 kr., za drobnico po 1 kr. od repa.

— (Vabilo.) V zmislu § 27. društvenih pravil „Slovenskega pevskega društva v Ptuj“ skliče osnovalni odbor dne 16. novembra t. l. ob 3. uri popoldne zbor v Maribor v čitalničnih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev odbora. 5. Volitev preglednikov računa. 6. Posamičnosti. Osobna vabila se ne bodo razpo-

šiljala. Izpolnene nabiralne pole naj se blagovolijo poslati vsaj do 12. t. m. osnovalnemu odboru. Zvečer ob 8. uri veselica. K temu velikemu zboru uljudno vabi osnovalni odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 4. novembra. V kratkem se bode imenoval Ledohovskemu naslednik za nadškofijski sedež v Poznanju. Možno je, da bode že v prvem konzistoriji prekonizovan.

London 4. novembra. V gorenjej zbornici izjavil je Granville, da je vest, da so ustaši vzeli Kartum, neosnovana.

Razne vesti.

*** (Baron Adolf Kriegsau t.)** 30. oktobra t. l. je umrl na Dunaji c. kr. tajni svetnik in bivši finančni minister baron Adolf Kriegsau v 62. letu svoje dobe. Pokojnik se je kot svak ministra pl. Bacha v državni službi hitro pomikal vedno više in više in bil njega dni sekcijski šef v naučnem ministerstvu. Pozneje, ko so ga deli v pokoj, je služboval pri Dunavskem parobrodnem društvu kot upravni tajnik od 1870. do 1880. leta. 16. februarja 1880. je bil imenovan finančnim ministrom, a ministroval je le do 26. junija 1880., torej komaj 4 mesece in deset dni. Ker se ni čutil sposobnega težavnemu poslu finančnega ministra, je odstopil iz ministerstva in se umaknil v zasobno življenje. Kriegsau je bil tudi marljiv sodelavec Dunajskega uradnega lista „Wiener Zeitung“ in je priobčeval svoje spise z imenom „B. Aba“.

Poslano.

Neka znana kukovica je „Juriju s pušo“ par svojih jajc v št. 13 zlegla. Ne vem, bode li „Jurij“ ona jajca tudi valil ali jih bode zopet kukovici „podložil“, vsakako so pa ona jajca taka, da utegnejo še „Juriju“ presedati, ako jih izuri.

Jožku, po domače „Košarju“ iz Materije pa svetujem, naj se ozre raja na svoje sorodnike, kakor na mojo malenkost, in mene ne smeši v krčmi. Da sem jaz od svojega rokodelstva umazan — štejem si v čast, ravno tako, kakor on od svojega rokodelstva — ko ljudem obira „sitne stvari“. Za se očistiti zadostuje meni za jeden krajcar žajfe; zamorec pa vedno zamorec ostane, čer kakor hudič, kljub žajfi.

Da je kukovica odšla z Brezovice, je malo komu žal, ter mu mnogi za odhod zakličejo: kukuk!

Materija, 27. oktobra 1884.

Dekleva Štefan,

(700) „potentirani-politiš-suster“ v Materiji.

Tujci:

dne 3. novembra.

Pri **Slonu**: pl. Andrioli iz Grada. — Jazbec, Sodič iz Rudolfovega. — Kunert iz Dunaja. — Kühnschebre iz Celovca.

Pri **Maliči**: Wiener z Dunaja. — Scheck iz Trsta. — Mulej iz Vrhnike. — FINDER z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Deu z Dunaja. — Knaflič iz Šmarja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. nov.	7. zjutraj	739.34 mm.	+ 5.6°C	sl. jz.	obl.	
	2. pop.	738.30 mm.	+ 9.6°C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.50 mm.	+ 2.5°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura + 5.9°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 30
Srebrna renta	82 „ 45
Zlata renta	103 „ 50
5% marčna renta	96 „ 45
Akcije narodne banke	877 „
Kreditne akcije	292 „ 60
London	121 „ 90
Srebro	— „
Napol.	6 „ 69 1/2
C. kr. cekial.	6 „ 78

Nemške marke	59 gld. 80	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173	25
4% avstr. zlata renta davka prosta	103 „ 95	
Ogrska zlata renta 6%	122 „ 50	
„ papirna renta 5%	93 „ 55	
5% tajerske zemljišč. od vez. oblig.	89 „ 45	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115	30
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108 „ 75	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50	
Kreditne srečke	100 gld. 177	50
Rudolfove srečke	10 „ 18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 105	90
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213 „ 50	

Magistrat stolnega mesta Ljubljane
spolnupr. bridko dolžnost naznanja, da je l. magistratni svetnik gospod

LUDOVIK PERONA,
vitez Fran Josipovega reda,

po daljšem bolehanju umrl 3. dan novembra 1884. leta ob 9. uri zvečer.

Pogreb bode v sredo 5. dan t. m. ob 3. uri popoldne od Virantove hiše št. 2 na sv. Jakoba trgu.

(709)

V Ljubljani 4. dan novembra 1884.

Tužnim srcem naznanjamo žalostno vest, da je Vsegamogočni Bog k sebi poklical predragega in nepozabljivega nam sina, oziroma brata

ADOLFA AND. JURCO,
slušatelja prava na Graškem vseučilišču,

kateri je, previden s sv. zakramenti, po dolge hude bolezni, dné 2. novembra ob 11. uri po noči, v cvetoči mladosti, v 20. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega umrlega se bo v torek, dné 4. novembra t. l., ob 4. uri popoldne izročilo hladni zemlji na tukajšnjem mestnem mirovnu.

Maše zadušnice se bodo brale v sredo, dné 5. novembra ob 10. uri predpoludne v tukajšnji farnej cerkvi.

V Ptuij, dné 2. novembra 1884.

Andrej Jurca, Ana Jurca,
stariši.

Anton Jurca, Alojzij Jurca,
brata

(707)

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praksi resno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj.

(686—2)

 Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Bracada“, 3200 ton, okoli 12. novembra.
„Surrey“, 4200 „ „ 30. „
Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.
Potniki naj se obrnejo na

(697—2)

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v Trstu.

Trgovina z usnjem,

obstoječa že nad 20 let na jako ugodnem mestu sredi **Ljubljane** in je dobro obiskovana, z veliko prodajalnico, z zalogo blaga vred. z ali brez magacinov, odda se v **najem** ali pa tudi **proda** pod ugodnimi pogoji. — Natančneje se izve v **Fran Müller-jevem Annoncen-Bureau.** (699—1)

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ **JUL. pl. TRNKOCZY-ja** na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu **JUL. pl. TRNKOCZY-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in že več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vseh, da so se po kratkej rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jedneke bolezni priporočam. — Vašej blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug,

(702—1) posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z d'žele izvrše se takoj
v lekarni „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani.

Za jesensko in zimsko sezono
priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se
nahajajoča

tvrdba za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volneno blago. Brnski izdelki, jako lepi, modni uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50 do gld. 8 meter.

Blago za zimske suknje v vseh barvah in vsacega dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Najnovejša podklada za suknje po gld. 1, 1.50, 2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3 1/2 metra dolgi in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50, 5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga sukna vsake baže za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za gasilna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorec zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti poštnemu povzetju ali predplači. Pošiljave nad 10 gld. vrednosti poštnine proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj gospodom **krojaškim mojstrom**. — **Normalno blago** za obleko, normalne posteljske in potniške odeje. **sistema dr. Gustava Jäger-ja** v **Stuttgartu**, v bogatej izbi. (543—11)

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, | Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktivna frank. 83,780.016-90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883 16,602.367-70
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot 139,950.000—
V slednjem dvanejstmesecnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za 65,726.175—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot 1,260,777.854-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaškej cesti št. 3, II. nadstropje
pri **Val. Zeschkotu.** (309—7)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Od visoke vlade

švedskega kralja
privilegirani

Njeg. Veličanstva

dr. Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvirnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.**

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, neeno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. Cena vrču z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri **Jul. pl. Trnkoczy-ju**, lekarnarji; glavna zaloga na Dunaji pri **W. Henn-u.** (231—8)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.